

Yttrande från Europeiska regionkommittén – Översyn av LULUCF-förordningen och förordningen om ansvarsfördelning

(2022/C 301/17)

Föredragande:	Åsa ÅGREN WIKSTRÖM (SE-EPP), ledamot, regionfullmäktige, Region Västerbotten
Referensdokument:	<p>Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordningarna (EU) 2018/841 vad gäller omfattning, förenkling av regler för efterlevnadskontroll, fastställande av medlemsstaternas mål för 2030 och åtaganden för att kollektivt uppnå klimatneutralitet 2035 i sektorn för markanvändning, skogsbruk och jordbruk, och (EU) 2018/1999 vad gäller förbättrad övervakning, rapportering, uppföljning av framsteg och översyn – COM(2021) 554 final</p> <p>Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) 2018/842 om medlemsstaternas bindande årliga minskningar av växthusgasutsläpp under perioden 2021–2030 som bidrar till klimatåtgärder för att fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet – COM(2021) 555 final</p>

I. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordningarna (EU) 2018/841 vad gäller omfattning, förenkling av regler för efterlevnadskontroll, fastställande av medlemsstaternas mål för 2030 och åtaganden för att kollektivt uppnå klimatneutralitet 2035 i sektorn för markanvändning, skogsbruk och jordbruk, och (EU) 2018/1999 vad gäller förbättrad övervakning, rapportering, uppföljning av framsteg och översyn

COM(2021) 554 final

Ändringsrekommendation 1

Skäl 7

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
(7) <i>I meddelandet av den 17 september 2020 om att höja Europas klimatambitioner för 2030 skisseras en möjlighet att kombinera utsläpp av växthusgaserna från jordbruket som inte omfattar koldioxid med markanvändning, förändrad markanvändning och nettoupptag inom skogsbruket, och på så sätt skapa en ny reglerad marksektor. En sådan kombination kan främja synergier mellan begränsningsåtgärder på land och möjliggöra ett mer integrerat beslutsfattande och genomförande av politiken på nationell nivå och unionsnivå. Därför bör medlemsstaternas skyldighet att lämna in integrerade begränsningsplaner för marksektorn skärpas.</i>	Utgår

Motivering

Att slå samman de två sektorerna riskerar att bli kontraproduktivt, ineffektivt och orättvist. EU:s främsta fokus bör vara att minska utsläppen och samtidigt optimera LULUCF-sektorns begränsningspotential.

Ändringsrekommendation 2

Skäl 8a (nytt)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	(8a) <i>Åkermark, betesmark och våtmark är för närvarande nettoutsläppskällor av växthusgaser i unionen, men har potential att bli en källa till nettoupptag av växthusgaser, särskilt genom återställande av våtmark och torvmark.</i>

Ändringsrekommendation 3

Skäl 10

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>För att öka upptaget av växthusgaser behöver enskilda jordbrukare eller skogsförvaltare ett direkt incitament att lagra mer koldioxid i sin mark och sina skogar. [...] [...] Sådana incitament och affärsmodeller kommer att öka begränsningen av klimatförändringarna i bioekonomin, bland annat genom användning av hållbara avverkade träprodukter, med full respekt för ekologiska principer som främjar biologisk mångfald och den cirkulära ekonomin. Därför bör nya kategorier av produkter för lagring av koldioxid införas utöver avverkade träprodukter. Nya affärsmodeller samt jordbruks- och markförvaltningsmetoder för att öka upptaget bidrar till en balanserad territoriell utveckling och ekonomisk tillväxt i landsbygdsområden. [...]</p>	<p>För att öka upptaget av växthusgaser behöver enskilda jordbrukare eller skogsförvaltare ett direkt incitament att lagra mer koldioxid i sin mark, i sina skogar och i produkter för lagring av koldioxid. [...] [...] Sådana incitament och affärsmodeller kommer att öka begränsningen av klimatförändringarna i bioekonomin, bland annat genom användning av hållbara avverkade träprodukter samt ersättande av fossil- eller koldioxidintensiva material, med full respekt för ekologiska principer som främjar biologisk mångfald och den cirkulära ekonomin. Därför bör nya kategorier av alla produkter för lagring av koldioxid, inbegripet nya innovativa lösningar, och bioenergi med avskiljning och lagring av koldioxid, införas utöver avverkade träprodukter. Medlemsstaterna bör också tillhandahålla uppskattningar av begränsningspotentialen av att ersätta fossil- eller koldioxidintensiva material med trä. Nya affärsmodeller, vidareutveckling av bioenergi med teknik för avskiljning och lagring av koldioxid, jordbruks- och markförvaltningsmetoder för att öka upptaget samt långsiktiga investeringar i bioekonomin bidrar till en balanserad territoriell utveckling och ekonomisk tillväxt i landsbygdsområden. [...]</p>

Motivering

Innovativa biobaserade produkters klimatpåverkan bör beaktas fullt ut. Alla relevanta kategorier bör tas med, såsom massa, papper, kartong, faner, fiberskivor, spånskivor, plankor, EWP-produkter, textilier, kompositmaterial, lignin, kemikalier, biokol och andra biogena kolprodukter.

EU:s klimatmål är att vara koldioxidneutralt och att utsläppen från fossila bränslen i huvudsak ha ska avskaffats senast 2050. Forskare och modellerare (t.ex. FN och IPCC) är eniga om att det är osannolikt att vi kommer att kunna uppnå Parisavtalets mål utan att införa teknikbaserat upptag av koldioxid. Bioenergi med avskiljning och lagring av koldioxid (BECCS) är en process för utvinning av bioenergi från biomassa samt avskiljning och lagring av koldioxiden, vilken gör att den avlägsnas från atmosfären.

Att inkludera BECCS i förordningen är logiskt eftersom de biogena utsläppen kommer från förnybara källor som odlas på land. Att använda samma bokföringsram för alla produkter för lagring av koldioxid, utsläpp och upptag av koldioxid från denna sektor kommer att bidra till att undvika dubbelräkning.

Ändringsrekommendation 4

Skäl 11a (nytt)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p>(11a) <i>Med tanke på att ett hållbart skogsbruk ökar koldioxidbindningen och motverkar skogens åldrande och naturkatastrofer, som hör till de faktorer som har bidragit till det minskade koldioxidupptaget i marksektorn på senare år, bör man genom denna förordning i alla typer av skog i EU uppmuntra hållbara skogsbruksmetoder som bidrar till begränsning av och anpassning till klimatförändringarna, i enlighet med EU:s skogsstrategi för 2030.</i></p>

Motivering

Att i alltför hög grad begränsa möjligheterna till ett aktivt skogsbruk skulle göra skogarna mer sårbara för skador såsom bränder och angrepp av skadegörare samt minska skogarnas långsiktiga förmåga att binda koldioxid.

Ändringsrekommendation 5

Artikel 1.1.1

Förordning (EU) 2018/841

Artikel 1.1 e

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>e) medlemsstaternas åtaganden att vidta nödvändiga åtgärder för att gemensamt uppnå klimatneutralitet i unionen senast 2035 inom sektorn för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk, inbegripet andra utsläpp än koldioxid från jordbrukssektorn.</p>	<p>e) medlemsstaternas åtaganden att vidta nödvändiga åtgärder för att gemensamt uppnå klimatneutralitet i unionen senast 2035 inom sektorn för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk.</p>

Motivering

ReK befarar att en kombinerad sektor för markanvändning och andra utsläpp än koldioxid från jordbrukssektorn skulle kunna försvaga de nödvändiga framstegen inom jordbrukssektorn, eftersom de svårigheter som den har att minska utsläppen skulle kunna kompenseras av andra sektorer såsom skogen. Koldioxidupptag från LULUCF-sektorn spelar en viktig roll för att EU:s klimatmål ska kunna uppnås. Att slå samman de två sektorerna riskerar att bli kontraproduktivt, ineffektivt och orättvist. EU:s främsta fokus bör vara att minska utsläppen och samtidigt optimera LULUCF-sektorns begränsningspotential.

Ändringsrekommendation 6

Artikel 1.1.2

Förordning (EU) 2018/841

Artikel 2.2 inledningen

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>2. Denna förordning ska också tillämpas på utsläpp och upptag av de växthusgaser som förtecknas i avsnitt A i bilaga I, vilka rapporterats i enlighet med artikel 26.4 i förordning (EU) 2018/1999 och uppstår på medlemsstaternas territorier under perioden 2026–2030, inom någon av följande markrapporteringskategorier och/eller -sektorer:</p>	<p>2. Denna förordning ska också tillämpas på utsläpp och upptag av de växthusgaser som förtecknas i avsnitt A i bilaga I, vilka rapporterats i enlighet med artikel 26.4 i förordning (EU) 2018/1999 och uppstår på medlemsstaternas territorier under perioden från och med 2026, inom någon av följande markrapporteringskategorier och/eller -sektorer:</p>

Motivering

ReK befärar att en kombinerad sektor för markanvändning och andra utsläpp än koldioxid från jordbrukssektorn skulle kunna försvaga de nödvändiga framstegen inom jordbrukssektorn, eftersom de svårigheter som den har att minska utsläppen skulle kunna kompenseras av andra sektorer såsom skogen. Koldioxidupptag från LULUCF-sektorn spelar en viktig roll för att EU:s klimatmål ska kunna uppnås. Att slå samman de två sektorerna riskerar att bli kontraproduktivt, ineffektivt och orättvist. EU:s främsta fokus bör vara att minska utsläppen och samtidigt optimera LULUCF-sektorns begränsningspotential.

Ändringsrekommendation 7

Artikel 1.1.2

Förordning (EU) 2018/841

Artikel 2.3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>3. Denna förordning ska också tillämpas på utsläpp och upptag av de växthusgaser som förtecknas i avsnitt A i bilaga I, vilka rapporterats i enlighet med artikel 26.4 i förordning (EU) 2018/1999 och uppstår på medlemsstaternas territorier från och med 2031, i någon av de markkategorier som anges i punkt 2 a-j och inom någon av följande sektorer:</p> <p>a) Metanbildning i mag-tarmkanalen.</p> <p>b) Gödselhantering.</p> <p>c) Risodling.</p> <p>d) Jordbruksmark.</p> <p>e) Föreskriven bränning av savanner.</p> <p>f) Förbränning på platsen av jordbruksavfall.</p> <p>g) Kalkning.</p> <p>h) Tillförsel av urea.</p> <p>i) "Andra kolhaltiga gödselmedel".</p> <p>j) "övriga".".".</p>	<p>Utgår</p>

Motivering

ReK befarar att en kombinerad sektor för markanvändning och andra utsläpp än koldioxid från jordbrukssektorn skulle kunna försvaga de nödvändiga framstegen inom jordbrukssektorn, eftersom de svårigheter som den har att minska utsläppen skulle kunna kompenseras av andra sektorer såsom skogen. Koldioxidupptag från LULUCF-sektorn spelar en viktig roll för att EU:s klimatmål ska kunna uppnås. Att slå samman de två sektorerna riskerar att bli kontraproduktivt, ineffektivt och orättvist. EU:s främsta fokus bör vara att minska utsläppen och samtidigt optimera LULUCF-sektorns begränsningspotential.

Ändringsrekommendation 8

Artikel 1.1.3

Förordning (EU) 2018/841

Artikel 4.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>2. Unionsmålet för 2030 för nettoupptag av växthusgaser är 310 miljoner ton koldioxidekvivalenter som summa av de mål som fastställts för medlemsstaterna i enlighet med punkt 3 i denna artikel och ska bygga på genomsnittet av inventeringsuppgifter om växthusgaser för åren 2016, 2017 och 2018.</p> <p>(...)</p>	<p>2. Unionsmålet för 2030 för nettoupptag av växthusgaser är 310 miljoner ton koldioxidekvivalenter som summa av de mål som fastställts för medlemsstaterna i enlighet med punkt 3 i denna artikel och ska bygga på genomsnittet av inventeringsuppgifter om växthusgaser för åren 2016, 2017 och 2018.</p> <p>(...)</p> <p><i>Senast den 30 juni 2024 ska varje medlemsstat fastställa ett nationellt bidrag till det mål för 2030 för nettoupptag av växthusgaser som avses i punkt 2 i denna artikel som är högre än det nationella målet enligt bilaga IIa. Detta bidrag kan ingå i de integrerade nationella energi- och klimatplaner som läggs fram i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) 2018/1999.</i></p> <p><i>Det nationella bidraget ska omfatta information och mål beträffande minskade utsläpp eller ökat upptag av växthusgaser från åkermark, betesmark och våtmark i förhållande till de rapporterade uppgifterna för 2016, 2017 och 2018.</i></p>

Motivering

ReK stöder ett ambitiöst, rättvist och inkluderande LULUCF-mål för att bidra till uppnåendet av EU:s klimatmål. De lokala och regionala myndigheterna är medvetna om klimatförändringarnas konsekvenser på fältet och stöder ambitiösa och rättvisa klimatåtgärder.

Ändringsrekommendation 9

Artikel 1.1.3

Förordning (EU) 2018/841

Artikel 4.3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>3. [...] Dessa nationella utvecklingsbanor ska baseras på de genomsnittliga inventeringsuppgifter om växthusgaser för åren 2021, 2022 och 2023 som rapporteras av varje medlemsstat. Värdet av nettoupptaget av 310 miljoner ton koldioxidekvivalenter som summan av de mål för medlemsstaterna som anges i bilaga IIa kan bli föremål för en teknisk korrigering på grund av att medlemsstaterna byter metod. Metoden för fastställande av den tekniska korrigering som ska läggas till medlemsstaternas mål ska fastställas i dessa genomförandeakter [...]</p>	<p>3. [...] Dessa nationella utvecklingsbanor ska baseras på de genomsnittliga inventeringsuppgifter om växthusgaser för åren 2021, 2022 och 2023 som rapporteras av varje medlemsstat. Värdet av medlemsstatsmålet enligt bilaga IIa och nettoupptaget av 310 miljoner ton koldioxidekvivalenter som summan av de mål för medlemsstaterna som anges i bilaga IIa kan bli föremål för en teknisk korrigering på grund av att medlemsstaterna byter metod. Den tekniska korrigering som ska läggas till en medlemsstats mål bör motsvara den effekt som ändringen av metod och datakällor har på målen och fastställas i dessa genomförandeakter [...]</p>

Motivering

Det är viktigt att medlemsstaterna kontinuerligt arbetar för att förbättra sina metoder och att dessa förbättringar också återspeglas i målbedömningen för att undvika oproportionerligt låga eller höga mål. Att kontinuerligt utveckla metoder för att tillhandahålla verksamhetsuppgifter och finslipade utsläppsfaktorer ligger i linje med nuvarande rapporteringspraxis. Medlemsstaterna bör därför uppmuntras att använda nya resultat från inhemsk forskning samt uppdaterade riktlinjer från IPCC och annan internationell publicerad forskning.

Ändringsrekommendation 10

Artikel 1.1.3

Förordning (EU) 2018/841

Artikel 4.4

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>4. Målet är att de unionsomfattande utsläppen av växthusgaser inom de sektorer som anges i artikel 2.3 a-j ska motsvara nettonollutsläpp senast 2035 och därefter ska unionen uppnå negativa utsläpp. Unionen och medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att göra det möjligt att gemensamt uppnå målet för 2035.</p> <p>Kommissionen ska senast den 31 december 2025, och på grundval av integrerade nationella energi- och klimatplaner som varje medlemsstat senast den 30 juni 2024 ska lämna in i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) 2018/1999, lägga fram förslag om varje medlemsstats bidrag till nettominskningen av utsläppen.”</p>	<p>Utgår</p>

Motivering

ReK befarar att en kombinerad sektor för markanvändning och andra utsläpp än koldioxid från jordbrukssektorn skulle kunna försvaga de nödvändiga framstegen inom jordbrukssektorn, eftersom de svårigheter som den har att minska utsläppen skulle kunna kompenseras av andra sektorer såsom skogen. Koldioxidupptag från LULUCF-sektorn spelar en viktig roll för att EU:s klimatmål ska kunna uppnås. Att slå samman de två sektorerna riskerar att bli kontraproduktivt, ineffektivt och orättvist. EU:s främsta fokus bör vara att minska utsläppen och samtidigt optimera LULUCF-sektorns begränsningspotential.

Ändringsrekommendation 11

Artikel 1.1.7 b

Förordning (EU) 2018/841

Artikel 9.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Punkt 2 ska ersättas med följande:</p> <p>”2. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 16 för att ändra punkt 1 i denna artikel och bilaga V genom att lägga till nya kategorier av produkter för lagring av koldioxid, inbegripet avverkade träprodukter med koldioxidlagrande effekt, på grundval av de IPCC-riktlinjer som antagits av partskonferensen för UNFCCC eller av partskonferensen i dess funktion som partsmöte för Parisavtalet, och säkerställa miljömässig integritet.”</p>	<p>Punkt 2 ska ersättas med följande:</p> <p>”2. Kommissionen ska inom en nära framtid anta delegerade akter i enlighet med artikel 16 för att ändra punkt 1 i denna artikel och bilaga V genom att lägga till nya kategorier av produkter för lagring av koldioxid, inbegripet avverkade träprodukter, bioenergi med avskiljning och lagring av koldioxid och alla andra relevanta biobaserade produktkategorier med koldioxidlagrande effekt, på grundval av de IPCC-riktlinjer som antagits av partskonferensen för UNFCCC eller av partskonferensen i dess funktion som partsmöte för Parisavtalet, och säkerställa miljömässig integritet.”</p>

Motivering

Innovativa biobaserade produkters klimatpåverkan bör beaktas fullt ut. Alla relevanta kategorier bör tas med, såsom massa, papper, kartong, faner, fiberskivor, spånskivor, plankor, EWP-produkter, textilier, kompositmaterial, lignin, kemikalier, biokol och andra biogena kolprodukter.

Ändringsrekommendation 12

Artikel 1.1.14

Förordning (EU) 2018/841

Artikel 13c.1 andra stycket

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>En mängd som är lika med mängden ton koldioxid-ekvivalenter av nettoutsläppet av växthusgaser, multiplicerad med faktorn 1,08, ska, i enlighet med de åtgärder som antagits enligt artikel 15, under det närmaste påföljande året läggas till det värde för växthusgasutsläppen som rapporterats av den medlemsstaten.”</p>	<p>Utgår</p>

Motivering

ReK befärrar att kraven på årlig rapportering skulle kunna påverka den lokala och regionala nivån genom att medlemsstaterna ges möjlighet att motverka oförutsedda årliga variationer genom beslut om snabba förändringar av förvaltningen och markanvändningen. Detta kan inverka negativt på den lokala och regionala nivåns förmåga att utveckla sin egen bioekonomi.

LULUCF-sektorn kännetecknas av naturliga fluktuationer och osäkerhet vid mätning av kolflöden. Det är inte möjligt för en medlemsstat att kontrollera kolflödena i marksektorns pooler för varje år. Det är därför inte möjligt att fastställa årliga mål och inleda överträdelseförfaranden vid bristande efterlevnad på årsbasis.

Ändringsrekommendation 13

Artikel 1.1.15

Förordning (EU) 2018/841

Artikel 14.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
(...)	(...)
Efterlevnadsrapporten ska innehålla en bedömning av	Efterlevnadsrapporten ska innehålla en bedömning av
a) politiken och åtgärderna när det gäller för- och nackdelar vid avvägningar,	a) politiken och åtgärderna när det gäller för- och nackdelar vid avvägningar,
b) synergierna mellan begränsning av och anpassning till klimatförändringar,	b) synergierna mellan begränsning av och anpassning till klimatförändringar,
c) synergier mellan begränsning av klimatförändringar och biologisk mångfald.	c) synergier mellan begränsning av klimatförändringar och biologisk mångfald,
	d) synergier mellan begränsning av klimatförändringar, anpassning och utveckling av bioekonomin, inbegripet uppskattningar av de minskade växthusgasutsläpp som är förknippade med att ersätta kol- och fossiltensiva material med träbaserade material.
(...)	(...)

Motivering

Att stödja användningen av alla skogsbaserade produkter påskyndar omställningen till en cirkulär bioekonomi där fossilbaserade material och utsläpp ersätts. Det bör noteras att ersättningsfördelen (dvs. utsläppsminskningen i samband med produktion av träbaserade produkter jämfört med andra funktionellt likvärdiga material och produkter) är förknippad med både långlivade träprodukter och fiberbaserade produkter.

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) 2018/842 om medlemsstaternas bindande årliga minskningar av växthusgasutsläpp under perioden 2021–2030 som bidrar till klimatåtgärder för att fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet

COM(2021) 555 final

Ändringsrekommendation 14

Skäl 6a (nytt)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p><i>Uppnåendet av målet om klimatneutralitet senast 2050 kan hindras av alltför stora skillnader i medlemsstatsmålen för ansvarsfördelning. Inom ramen för perioden 2021–2027 bör man vid programplaneringen av de sammanhållningspolitiska fonderna, i synnerhet Europeiska regionala utvecklingsfonden, Sammanhållningsfonden och Fonden för en rättvis omställning, överväga skräddarsydda program, insatsområden, strategier och territoriella planer som också syftar till att stärka medlemsstaternas kapacitet att minska utsläppen av växthusgaser inom de sektorer som omfattas av förordning (EU) 2018/842 och således till att bidra till en bättre konvergens mellan dessas mål redan under denna programplaneringsperiod.</i></p>

Ändringsrekommendation 15

Skäl 18a (nytt)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p>(18a) För att 1,5 °C ska förbli inom räckhåll och för att säkerställa klimaträttvisa krävs gemensamma insatser av alla ekonomiska sektorer, även jordbruket. I sin strategiska långsiktiga vision för en stark, modern, konkurrenskraftig och klimatneutral ekonomi ⁽¹⁾ bekräftade kommissionen att utsläppen av andra växthusgaser än koldioxid från jordbruket skulle kunna minska till 211 miljoner ton koldioxidekvivalenter 2050, vilket skulle minska behovet av ohållbar teknik för negativa utsläpp för att uppnå nettonollutsläpp av växthusgaser. Vissa sektorer som omfattas av denna förordning har dock gjort mycket små framsteg under de senaste åren. Sektoriella minimibidrag till uppnåendet av det mål för minskade växthusgasutsläpp på EU-nivå som fastställs i denna förordning för 2030 och därefter, åtföljt av ordentlig övervakning, rapportering och åtgärder från kommissionens sida, skulle bidra till att säkerställa att alla sektorer som omfattas av ansvarsfördelningsförordningen bidrar till att klimatmålen uppnås i tid. Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 ska medlemsstaterna utarbeta långsiktiga strategier som bidrar till fullgörandet av medlemsstaternas åtaganden enligt målen i Parisavtalet och uppnåendet av långsiktiga minskningar av växthusgasutsläppen och förbättrade upptag av sänkor inom alla sektorer i linje med unionens klimatneutralitetsmål. Dessa strategier, liksom andra planer och rapporter från medlemsstaterna enligt förordning (EU) 2018/1999, kommer att användas av kommissionen för att fastställa och övervaka det gemensamma uppnåendet av sektorsmålen enligt ansvarsfördelningsförordningen på EU-nivå.</p> <p>⁽¹⁾ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och Europeiska investeringsbanken: En ren jord åt alla – En europeisk strategisk långsiktig vision för en stark, modern, konkurrenskraftig och klimatneutral ekonomi.</p>

Ändringsrekommendation 16

Artikel 1.1.3a (nytt)

Förordning (EU) 2018/842

Artikel 4.3a (ny)

Nuvarande lydelse	ReK:s ändringsförslag
	<p>(3a) I artikel 4 ska följande punkt läggas till som punkt 3a:</p> <p>Medlemsstaternas utsläppsminskning mål för 2030 och därefter</p> <p>För att uppnå klimatneutralitetsmålet i artikel 2.1 i förordning (EU) 2021/1119 (europeisk klimatlag) och det unionsomfattande klimatmålet för 2040 i enlighet med förordning (EU) 2021/1119 ska kommissionen lägga fram ett lagstiftningsförslag senast 2025, enligt vad som är lämpligt, på grundval av en detaljerad konsekvensbedömning, för att ändra denna förordning i syfte att införa sektoriella minimibidrag till uppnåendet av det mål för minskade växthusgasutsläpp på EU-nivå som fastställs i denna förordning för 2030 och därefter, åtföljt av ordentlig övervakning, rapportering och åtgärder för att säkerställa att alla sektorer som omfattas av denna förordning bidrar till att klimatmålen uppnås i tid.</p>

Motivering

För att säkerställa att alla sektorer bidrar till minskade växthusgasutsläpp.

Ändringsrekommendation 17

Artikel 1.1.3b (nytt)

Förordning (EU) 2018/842

Artikel 5.1 och 5.2

Nuvarande lydelse	ReK:s ändringsförslag
<p>1. När det gäller åren 2021–2025 får en medlemsstat låna upp till 10 % av sin årliga utsläppstilldelning för påföljande år.</p> <p>2. När det gäller åren 2026–2029 får en medlemsstat låna upp till 5 % av sin årliga utsläppstilldelning för påföljande år.</p>	<p>(3b) I artikel 5 ska punkterna 1 och 2 ersättas med följande:</p> <p>”1. När det gäller åren 2021–2029 får en medlemsstat låna upp till 5 % av sin årliga utsläppstilldelning för påföljande år.”</p>

Motivering

I syfte att säkerställa genomförandet av förordningen är det tillrådligt att minska flexibiliteten för att förhindra att kortfristig respit genom lån ger upphov till problem med genomförandet på medellång sikt, även för lokala och regionala myndigheter som ofta inte är direkt delaktiga i nationella beslut om flexibilitet.

Ändringsrekommendation 18

Artikel 1.1.3c (nytt)

Förordning (EU) 2018/842

Artikel 5.4

Nuvarande lydelse	ReK:s ändringsförslag
<p>4. För åren 2021–2025 får en medlemsstat överföra upp till 5 % av sin årliga utsläppstilldelning för ett visst år till andra medlemsstater, och upp till 10 % för åren 2026–2030. Den mottagande medlemsstaten får fram till 2030 använda denna kvantitet för att uppfylla kraven i artikel 9 för det aktuella året eller för efterföljande år.</p>	<p>(3c) I artikel 5 ska punkt 4 ersättas med följande:</p> <p>4. För åren 2021–2030 får en medlemsstat överföra upp till 5 % av sin årliga utsläppstilldelning för ett visst år till andra medlemsstater. Den mottagande medlemsstaten får fram till 2030 använda denna kvantitet för att uppfylla kraven i artikel 9 för det aktuella året eller för efterföljande år.</p>

Motivering

Överföringarna bör begränsas för att säkerställa ett ändamålsenligt genomförande i alla medlemsstater. Det bör understrykas att regionala skillnader kan råda inom en medlemsstat med potential för överföring. Regionala utmaningar bör beaktas innan man överväger överföringar till andra länder.

Ändringsrekommendation 19

Artikel 1.1.5a (nytt)

Förordning (EU) 2018/842

Artikel 8

Nuvarande lydelse	ReK:s ändringsförslag
<p>1. Om kommissionen, i sin årliga bedömning i enlighet med artikel 21 i förordning (EU) nr 525/2013 och med beaktande av den avsedda användningen av de flexibiliteter som avses i artiklarna 5, 6 och 7 i den här förordningen, konstaterar att en medlemsstat inte gör tillräckliga framsteg med att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4 i den här förordningen ska den medlemsstaten inom tre månader för kommissionen lägga fram en plan för korrigerande åtgärder som omfattar</p> <p>(...)</p>	<p>(5a) Artikel 8 ska ersättas med följande:</p> <p>1. Om kommissionen, i sin årliga bedömning i enlighet med artikel 21 i förordning (EU) nr 525/2013 och med beaktande av den avsedda användningen av de flexibiliteter som avses i artiklarna 5, 6 och 7 i den här förordningen, konstaterar att en medlemsstat inte gör tillräckliga framsteg med att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4 i den här förordningen ska den medlemsstaten inom tre månader för kommissionen lägga fram en plan för korrigerande åtgärder som omfattar</p> <p>(...)</p>

Nuvarande lydelse	ReK:s ändringsförslag
<p>2. I enlighet med sitt årliga arbetsprogram ska Europeiska miljöbyrån bistå kommissionen i dess arbete med att bedöma alla sådana planer för korrigerande åtgärder.</p> <p>3. Kommissionen får utfärda ett yttrande om hållbarheten i den plan för korrigerande åtgärder som lämnats in i enlighet med punkt 1 och ska i så fall göra detta inom fyra månader efter mottagandet av dessa planer. Den berörda medlemsstaten ska ta största möjliga hänsyn till kommissionens yttrande och får se över planen för korrigerande åtgärder i enlighet med detta.</p>	<p>c) I händelse av betydande regionala skillnader i resultat eller allvarliga strukturella utmaningar på regional nivå, såsom i fallet med vissa områden, ska planen för korrigerande åtgärder innehålla särskilda bestämmelser beträffande dessa problem.</p> <p>(...)</p> <p>2. I enlighet med sitt årliga arbetsprogram ska Europeiska miljöbyrån bistå kommissionen i dess arbete med att bedöma alla sådana planer för korrigerande åtgärder.</p> <p>3. Kommissionen får utfärda ett yttrande om hållbarheten i den plan för korrigerande åtgärder som lämnats in i enlighet med punkt 1 och ska i så fall göra detta inom fyra månader efter mottagandet av dessa planer. Den berörda medlemsstaten ska ta största möjliga hänsyn till kommissionens yttrande och får se över planen för korrigerande åtgärder i enlighet med detta. Medlemsstaten ska offentliggöra kommissionens yttrande och säkerställa att det sprids till de lokala och regionala myndigheterna.</p> <p>4. Medlemsstaten ska säkerställa att planen för korrigerande åtgärder och eventuella revideringar offentliggörs och sprids till de lokala och regionala myndigheterna.</p>

Motivering

Handlingsplaner för att lösa problematiska situationer måste omfatta åtgärder för den regionala nivån om regionala problem är en viktig orsak till situationen. De lokala och regionala myndigheterna måste informeras om handlingsplanerna för att fullt ut kunna bidra till klimatpolitiken.

II. POLITISKA REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT (ReK)

1. Europeiska regionkommittén är medveten om klimatförändringarnas förödande konsekvenser för lokalsamhällena, och inser att det behövs kraftfulla åtgärder för att EU:s nödvändiga klimatmål ska kunna uppnås. ReK stöder ett åtagande på hög nivå om LULUCF, men upprepar också att det behövs flexibilitet i sätten att uppnå målen.

2. De lokala och regionala myndigheterna har otvivelaktigt en avgörande roll att spela i de sektorer som omfattas av förordningen om ansvarsfördelning ⁽¹⁾ och LULUCF-förordningen ⁽²⁾, eftersom dessa förordningar kräver att den territoriella dimensionen beaktas. Det handlar om områden där de lokala och regionala myndigheterna kan agera på grundval av sina rättsliga ansvarsområden och befogenheter.

3. Åtgärderna i LULUCF-förordningen bör även fortsättningsvis ligga i linje med målen i strategin för biologisk mångfald och EU:s strategi för klimatanpassning. För att klimatmålen ska kunna uppnås är det mycket viktigt att alla medlemsstater, i samarbete med de lokala och regionala myndigheterna, inför en rättslig ram för skogar som säkerställer balans mellan produktion, biologisk mångfald och skydd.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842 av den 30 maj 2018 om medlemsstaternas bindande årliga minskningar av växthusgasutsläpp under perioden 2021–2030 som bidrar till klimatåtgärder för att fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet samt om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 156, 19.6.2018, s. 26).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/841 av den 30 maj 2018 om inbegripande av utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 och om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 och beslut nr 529/2013/EU (EUT L 156, 19.6.2018, s. 1).

4. Omställningen får inte ske på bekostnad av den territoriella sammanhållningen och får inte äventyra de mest utsatta grupperna och områdena. Alla medlemsstater och sektorer inom ekonomin bidrar till att uppnå målen om minskade koldioxidutsläpp, där rättvise- och solidaritetshänsyn vägs mot varandra. I detta avseende skulle territoriella konsekvensbedömningar för enskilda jordbrukare och skogsbrukare kunna ge en tydligare bild av de verkliga kostnaderna och fördelarna.
5. Kommittén motsätter sig starkt att förslaget främst inriktas på skogarna som kolsänkor och att man inte beaktar deras roll när det gäller att tillhandahålla hållbara råvaror för att ersätta fossila alternativ, vilket innebär att man inte tar hänsyn till skogsbrukssektorns fulla potential när det gäller att begränsa klimatförändringarna och utveckla den lokala och regionala bioekonomin.
6. Energiåtervinningen från träbiomassa måste minskas för att målen inom LULUCF-sektorn ska kunna uppnås. Fokus bör ligga på kaskadanvändning där material används flera gånger och med så hög kvalitet som möjligt innan användning för energiändamål kan följa.
7. De höjda ambitionsnivåerna inom LULUCF-sektorn får inte leda till att råvaror med osäkert ursprung importeras från länder utanför EU. Detta skulle kunna innebära att de åtgärder som vidtas för att förbättra nettosänkan inom LULUCF-sektorn inte leder till några verkliga förbättringar för klimatet globalt. Det behövs ett bredare systemperspektiv för att ta ett helhetsgrepp på hur koldioxidbindning i skog, produktanvändning och bioenergi från skogen kan bidra till att minska klimatpåverkan.
8. ReK delar kommissionens bedömning att den negativa tendensen till en minskad kolsänka i EU måste motverkas som en del av uppnåendet av det långsiktiga målet om klimatneutralitet. ReK instämmer i det föreslagna EU-målet om nettoupptag av 310 miljoner ton koldioxidekvivalenter senast 2030 och föreslår ett ytterligare nationellt bidrag till nettomålet för 2030 som är högre än de nationella målen enligt bilaga IIa och som fastställs av medlemsstaterna själva. Potentialen att öka nettoupptaget av koldioxid och minska utsläppen av växthusgaser inom LULUCF-sektorn varierar kraftigt mellan medlemsstaterna. Den beror på markens naturliga produktionskapacitet och den totala markarealens fördelning mellan olika markanvändningskategorier. ReK anser att de höjda ambitionsnivåerna fram till 2030 bör ligga på en nivå som är förenlig med medlemsstaternas inhemska klimatpolitiska ram och gör det möjligt att utveckla bioekonomin i alla medlemsstater.
9. En gemensam sektor för jordbruk och skogsbruk medför en risk för att trycket på att minska utsläppen inom jordbrukssektorn minskar och att skogsrika länder med stort nettoupptag i skogen kommer att "kompensera" för utsläppen i länder med en stor jordbrukssektor eller fossila utsläpp i allmänhet. Åtgärder för att begränsa klimatförändringarna bör vidtas inom varje sektor och land på grundval av dess särskilda förhållanden.
10. LULUCF-förordningen bör inte utvidgas till att omfatta övervakning och rapportering inom andra politikområden, som regleras i annan lagstiftning. Kommissionens förslag att LULUCF-rapporteringen ska innehålla information om bevarandet av kol i kolrika jordar, områden med stor biologisk mångfald, återställda jordar och mark som riskerar naturliga störningar förbättrar inte kvaliteten på rapporteringen av växthusgaser inom LULUCF-sektorn.
11. Finansieringen från medlemsstaterna sker inte på bekostnad av regionerna. ReK inser att man måste informera de lokala och regionala myndigheterna om finansieringsmöjligheterna för att stödja klimatåtgärder.
12. Kommittén varnar för risken för ett ineffektivt genomförande. ReK stöder den planerade översynen och behovet av att beakta konsekvenserna av covid-19-pandemin, men understryker att man måste se till att de målbanor som föreslås i förordningen om ansvarsfördelning följs.
13. ReK uppmanar kommissionen att fastställa en metod som lokala och regionala myndigheter kan använda för att beräkna sina utsläppsminskningssatsar på ett sätt som stämmer överens med de nationella målen och förebygger oproportionerliga snedvridningar.
14. Vi framhåller riskerna med alltför stor flexibilitet när det gäller lån från årliga tilldelningar och överföringar mellan medlemsstater. De lokala och regionala myndigheterna behöver visshet för att kunna planera sin klimatpolitik och ekonomiska politik. Nationella förhållanden som medger flexibilitet enligt förordningen kan inbegripa betydande regionala skillnader.

15. Kommittén erkänner behovet av lösningar, i synnerhet intäktsgenererande incitament, på problemet med regioner som drabbas av svårigheter eller tillbakagång i den nödvändiga omställningen till en koldioxidsnål ekonomi. Det är viktigt att göra de lokala och regionala myndigheterna delaktiga i utvecklingen av hållbara utvecklingsbanor som kan stimulera ekonomin i dessa regioner.
16. ReK stöder kraftfullare bestämmelser om planer för korrigerande åtgärder och öppenhet. Vi understryker den regionala dimensionen och efterlyser specifikationer för hur regionala skillnader ska hanteras för att främja praktiska lösningar på regionala utmaningar.
17. Kommittén betonar vikten av efterlevnadskontroller och föreslår att man bedömer möjligheten till ekonomiska påföljder vid bristande efterlevnad. Intäkterna från påföljderna bör återinvesteras i klimatåtgärder och en rättvis omställning med särskilt fokus på regionala utmaningar.
18. ReK föreslår att man omprövar säkerhetsreserven för medlemsstater med låg BNP per capita. BNP beaktas redan vid fastställandet av nationella mål och kan ifrågasättas som enda värde eftersom BNP inte tar hänsyn till hela bilden av regionernas situation och inte nödvändigtvis går hand i hand med ett områdes komplexa utvecklingsbehov.

Bryssel den 28 april 2022.

Apostolos TZITZIKOSTAS
*Europeiska regionkommitténs
ordförande*
